

Мел. май 2
М-95

Шарифи
МУҲАММАДЁР

ОБШОРИ ЗИДЕХ

Мел мой 2
014-95.

ШАРИФИ МУҲАММАДЁР

ОБШОРИ ЗИДЕХ

Китобхонаи ҷумҳуриявии Ҷумҳурии Тоҷикистон ба номи М. Шайхонӣ	
3357 Тухтаев	✓

ДУШАНБЕ

«Адиб»

2004

ББК 2+4
М-50

Ин китоб бо дастгирии Президенти Ҷумҳурии
Тоҷикистон мӯҳтарам Эмомалӣ Шарифович Раҳмонов
ба табъ расидааст.

*Мухаррир Юсуфчон Аҳмадзода
Мусаввир С.Антонова*

4803540202 -46
М ————— 2004
М501

© Шарифи Муҳаммадёр, 2004 с.

Агар аз роҳи Душанбе агбаи Анзобро гузашта бошед, аз чап деҳаи Майхӯра ва аз рост Зидехро бо шавк тамошо хоҳед кард. Хоса Зидех, ки дар ғоят обшор аст. Обҳо ҳамвора аз перо-муни об бархезад, ба Варзоб резад. Баҳорон атрофу акнофро гулафшон кунад. Тирамоҳонаш низ сурати марғуб дорад. Зимис-тонаш саропо нукрапӯш аст аз барфҳо бо роҳу пайроҳаҳояш. Мардумаш, ки меҳмондору одамдӯстанд дар байни манзараҳои дилангези кӯҳсор молики табиӣ равонанд, ҳунарманду эҷодкор.

Шарифи Муҳаммадёр, ки аз фарзандони Зидех аст, тавҳам ба кори таълиму тарбия шеър меғӯяд. Шеърҳояш равон, сода, мӯъҷаз ва хушвазну қофия. Ва боиси хурсандист, ки маҳз барои кӯдакон менависад. Бовар дорам, ки аксари шеърҳояш писанди хонандагони хурдсол хоҳанд шуд. Онҳо ба василаи шеърҳои ӯ панду одоб хоҳанд омӯхт, табиатро дӯст хоҳанд дошт, ватан-парвару миллатшинос хоҳанд гашт.

Мо ба шоири зидехӣ Шарифи Муҳаммадёр сикҳатмандиву барори қор меҳоҳем.

Юсуфҷон Аҳмадзода

МЕҲМОН

Шамолаки нарма омад,
Бӯи нони гарм омад.
Бӯи зира, бӯи сир,
Бӯи ҳалво, бӯи шир.
Бӯи хуши ош омад,
Бӯи шӯламош омад.
Ҳар гаҳ меҳмон ояд,
Пир ояд, чавон ояд.
Дарвозаи мо боз аст,
Модарам сарфароз аст.
Ман ҳамроҳи дадоям,
Сари дастархон оям.
Меҳмон чу шамъи хона,
Мо ба гирдаш парвона.

ТҶҲҲА

Оча, қоқу овардам,
Аз лаби ҷӯ овардам.
Қабзаи қоқуро гир,
Бӯи лаби ҷӯро гир.
ТҷҲҲаи зодрузат ин,
Рузаки фирӯзат ин.
Қоқу файзи баҳор аст,
Арӯси марғзор аст.

БИБИИ МАН КУЛОЛ АСТ

Бибии ман боҳунар,
Ба ҳунараш як нигар.
Дар пешакаш хоку гил,
Дар лагану дар сатил.

Хамир шӯрад аз хок,
Дар зери сояи ток.
Шӯрида ҳар гуна чиз,
Созад биби тез-тез
Кӯзаю косаю тос,
Ки мезанад ялаққос.
Бозичаҳо мессозад,
Хслс зебо мессозад.
Бибии ман кулол аст,
Кори биби ҳалол аст.
Хохӣ, хона биё, бин.
Хона не, як магазин.

ЧУН БАЧАИ ПАЛАНГАМ

Пӯстини ранга-ранга,
Гулҳояш танга-танга.
Ягон дарзаш наканда,
Ба қоматаш зсбанда.
Тугмаҳояш пурчило,
Риштаҳояш аз тило.
Худро бо ин пӯстинам,
Дар оина мсбинам.
Дидӣ, ки ман чӣ рангам?
Чун баччаи палангам.

АБРИ БАҲОР

Абри сияҳ саросар,
Паҳн намуда чодар,
Тарак-турук садо кард,
Ваҳм ба дилҳо чо кард.
Барқ мижа ба ҳам зад,
Як дамаки беғам зад.

Калон-калон борон рехт,
Гуё аз новадон рехт.
Чӯча пур аз об шуд,
Кӯча пур аз об шуд.
Шамол аспашро зин зад,
Ба ҳар тараф камчин зад.
Абри сияхро сур кард,
Аз сари қулла дур кард.
Офтобак тобанда шуд,
Дунё пур аз ханда шуд.

ИЗЗАТИ БОБО

Нон ораму хон орам,
Ҳарчи гуи он орам,
Ба пешакат гузорам.
Дар пиёла чой резам,
Аз чояки худ ҳезам.
Бар дастаки ту монам,
Шеърӯ ғазалҳо хонам.
Ҳарчо, ки пири мо аст,
Кору тадбири мо аст.

НОРӢ, НОРӢ

- Ман Норӣ, Норӣ, Норӣ,
Додар бидех-ку ёрӣ.
Рафта ҳезум биёри,
Пазам кашки чуворӣ.
- Не-не, апа, ҳуш дорӣ?
Намсахӯрам чуворӣ.
- Додар, додар гул ворӣ,
Иштиҳо гар ту дорӣ.
Рафта обам биёри,
Пазам-пазам нахорӣ.

Суманаки баҳорӣ.
- Чи хуш, чи хуш мепазӣ,
Аз гандуми ҳисорӣ.

РАҲГАРДОН

Кафш харид ақоям,
Аз барои уқоям.
Уқоямро шинондам,
Кафшакашро пушондам.
Аз чоякаш ҳезондам,
Дида ба сӯяш мондам.
Уқои ман равон шуд,
Равон-равон ҷақон шуд.
Чу лолаи хандон шуд,
Шодии хонадон шуд.
Тай-таю по-по гуфтем,
Кулчаю ҳавло пухтем.

НУСХАИ ДОДОМ

Бо қомати зебоят,
Бо ҷомаи дебоят.
Бо лабони пурҳанда,
Бо ҷеҳраи зебанда,
Феъли хушу атворат,
Ҳам рафтору гуфторат.
Ин ҳама пурсу посат,
Эҳсону лутфи ҳосат.
Додар, қоматбаландӣ
Ба додоят монандӣ.

УСТО

Усто кошук тарошад,
Бо такутук тарошад.
Аз чӯб созад зинаш,
Табакҳои чӯбинаш.
Гулдони кошӣ созад,
Лаганди ошӣ созад.
Ҳар гуна чиз месозад,
Курсию миз месозад.
Дарун беруни токаш,
Гулнакҳои равокаш.
Ҳама боби тамошост,
Манзараи дилрабост.
Ба чӯб ӯ чон диҳад,
Зинати даврон диҳад.

ХОБ

Худро шиновар гуфтам,
Зӯру диловар гуфтам.
Ҳавзаке дидам пуроб,
Паридамаш бошитоб.
Бол задам бо ду даст,
Гоҳ баланду гаҳ паст.
Ду по задам бекарор,
Ҳалқа задам ҳамчу мор.
Чаппа шудам зери об,
Ҷонаки ман дар азоб...
Об фуру мсбарад,
То ба гулу мсбарад.
Пур шуда, бинӣ, даҳон,
Оҳ, аз об ин замон:
- Хез! - Бигуфто Амон,
Дер ба мактаб намон?!

ФАТИРИ ОЧАМ

Пур-пури лахча,
Танӯри тафсон.
Оча нишаста,
Нон мепазад, нон.
Нонаш бубинӣ
Аз равғану шир.
Боби дахони,
Бобою кампир.
Фатири гармак,
Биё, ту ҳам хӯр,
Чу ман бигӯ ту,
Оча, ташаккур!

ОРЗУ

Куртаи рах-рах дорам,
Дав-давон фарах дорам.
Кулаҳчаи маллоҳӣ,
Лентаҷадри шохӣ.
Пар-пар занад дар сарам,
Киштичаро мебарам.
Киштичаам гӯгирд аст,
Дар мавчи гирдогирд аст.
Биё, нигар рӯи об.
Киштичаро бошитоб.
Бо ришта мекашонам,
Фардо киштӣ меронам.

ГҶҶГИРДЧҶБ

Ман, ки чӯби худсӯзам.
Дон, ки оташафрӯзам.

Дармегирам, сӯзонам,
Дар хизмати инсонам.
Бе ман паз-паз набошад,
Оташ ба газ набошад.
Лахчаю нур ҳам нест,
Нони танӯр ҳам нест.
Ба ҳама кас даркорам,
Беминнат дастиёрам.
Ман озода гӯгирдам,
Кӯдак нагардад гирдам.
Аз ман шавед эҳтиёт,
Эҳтиёт ними ҳаёт!

ЭҲТИРОМ

Ҳо частаму ҳо частам,
Дар автобус нишастам.
Ногоҳ дидам як пирро,
Пири нафақагирро.
Солаш қариби ҳаштод,
Базӯр-базӯр меистод.
Ҷоямро ба ӯ додам,
Аз ин қорам дилшодам.

КОНИ ХАНДА

Хохӣ, дилат кушояд.
Бобо, ман аз бароят.
Барномаро кушоям,
Базми ханда ороям.
Ба рӯ гирам ниқобам,
Бингар, чӣ сон метоабам.
Хохӣ, ту мушак шавам
Бузу харгӯшак шавам.

Худро чу рӯбаҳ кунам,
Лангон сари раҳ кунам.
Хоҳӣ шағолак шавам,
Мурғи уболак шавам.
Бобо ҳузур мекунӣ,
Ғамота дур мекунӣ.
Хонамон кони ханда,
Хандаи ту зебанда.

МАСХАРА

- Шаб хобе дидам, уко,
Аз ҷо паридам, уко.
- Ҷон, акаҷонам, Идӣ,
Хобаки ганда дидӣ?
- Гӯргаки зӯр дидам,
Лангону кӯр дидам.
Ҳаққонӣ ганда будаст,
Гурғи даванда будаст.
Омад ба қасди барра,
Дандонҳояш чун арра.
- Уко, дар маҳкам будаст,
Дурӯғат кам-кам будаст.
Сағ дар паси дар будаст,
Аз ин беҳабар будаст?

МАВИЗУ МАҒЗИ МАН

- Дидам, Соро, ба пуштат
Пинҳон намудӣ муштат.
Мағар дар он набот аст?
Ё канду мармалод аст?
Ё шаҳтути Ёвон аст,
Ё ноки Марғелон аст?

Ачаб не, қоқу аштақ,
Ё пистаҳои чақ-чақ.
Шояд, ки он савғотӣ,
Чормағзаки қоготӣ?!

АЗ ИМТИҲОН АФТОДАМ

- Сабил монад ин ёдам,
Додо, имрӯз афтодам.
- Баччаи чонам, Шодӣ,
Аз тори бом афтодӣ?
- Не, додо, аз имтиҳон,
Афтодаам ин замон.

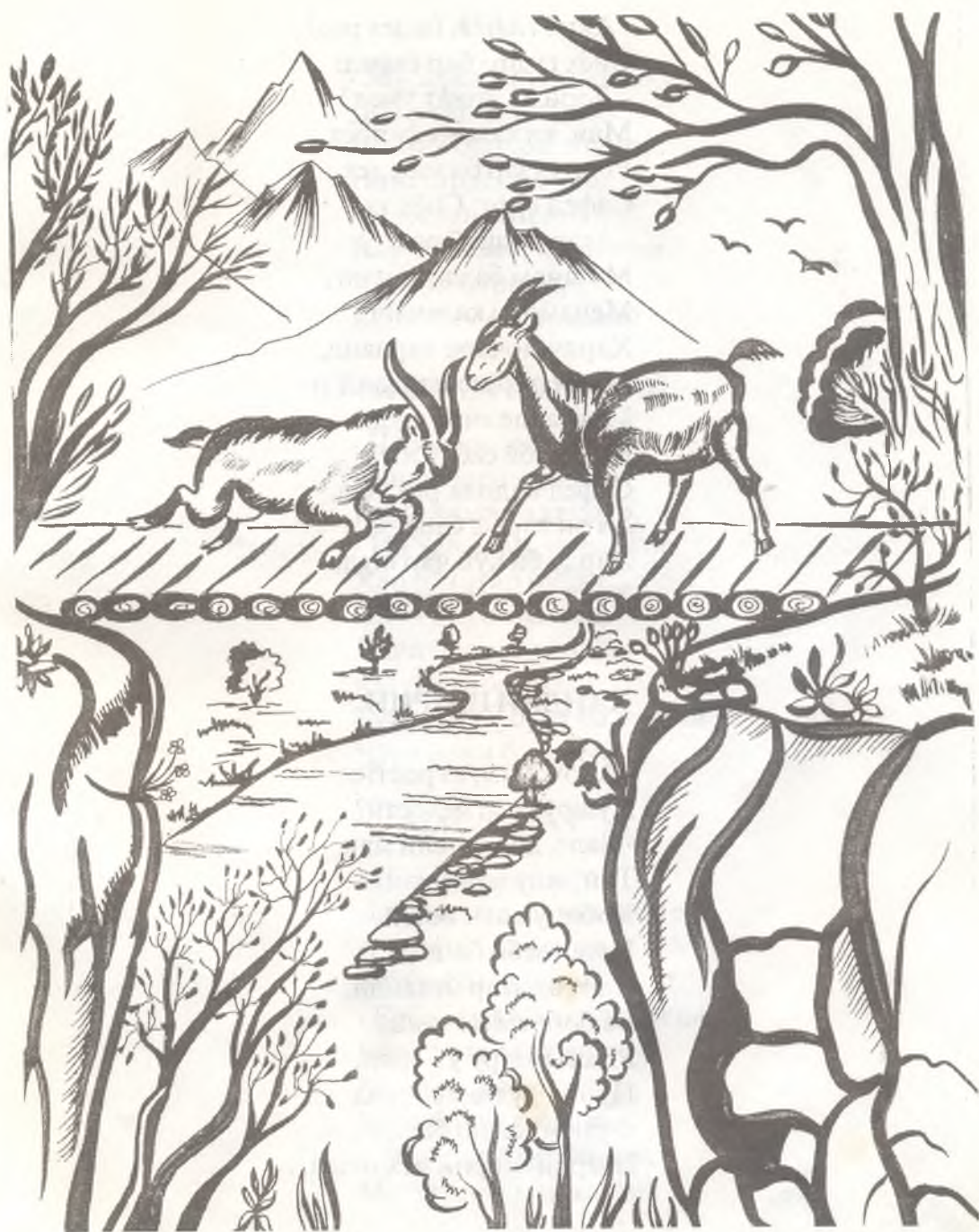
ТУ КАЛОНӢ, Ё КИ МАН

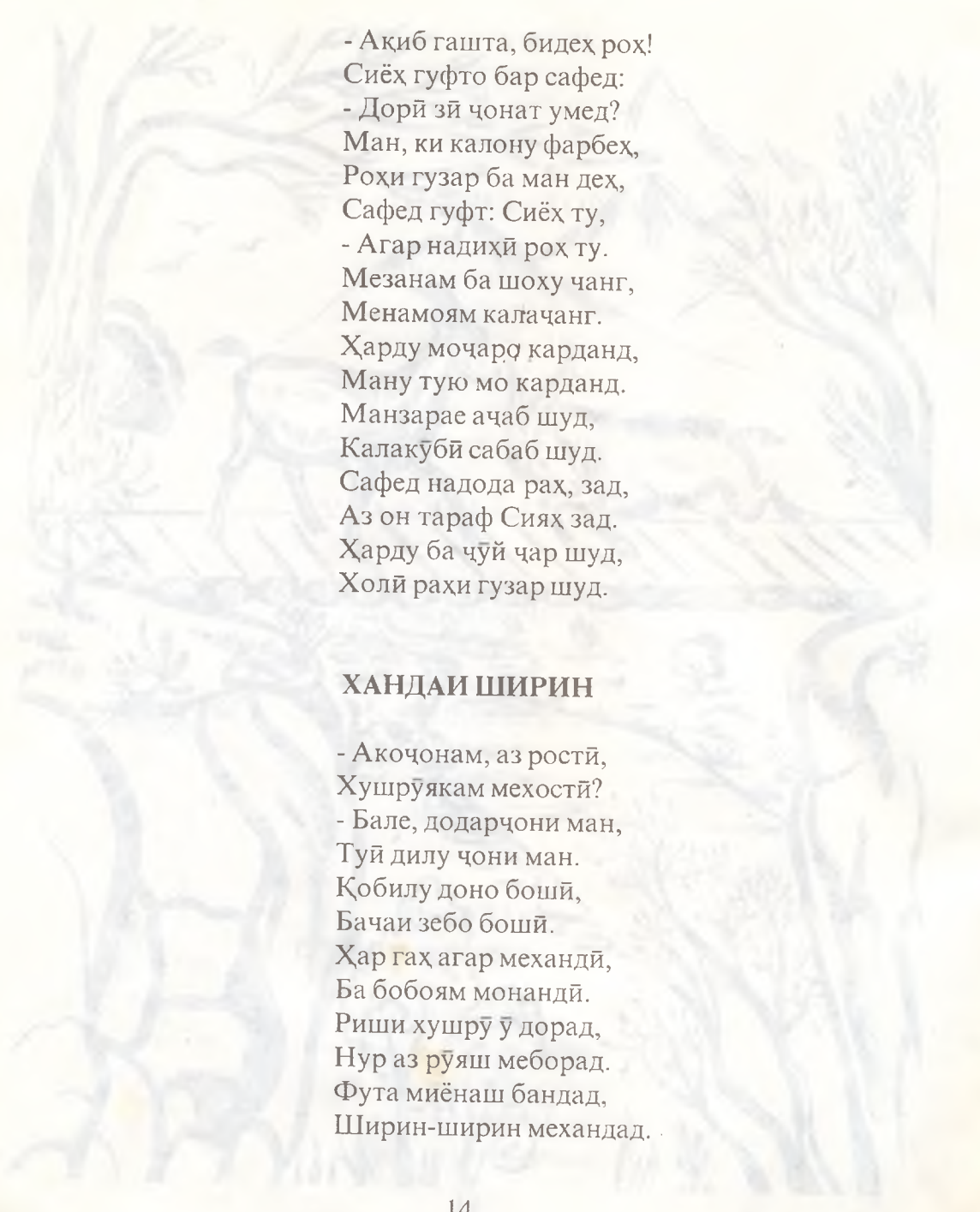
- Ту калонӣ ё ки ман?
Апаҷони ман, Чаман.
- Як сол аз ту калонам,
Қадам ба ҳашт монам.
- Ин хел бошад, апаҷон,
Оҳистатар қадам мон.
То ки ба соли дигар,
Шавам бо ту баробар.

ДУ БУЗАК

(Мазмун аз афсонаи халқӣ)

Дар пулаки рӯйи чӯ,
Омад ду буз рӯ ба рӯ.
Як бузакаш сафед буд,
Гӯшаш чу барги бед буд.
Сафед гуфто бар сиёҳ:

- Ақиб гашта, бидех рох!
Сиёҳ гуфто бар сафед:
- Дорӣ зӣ чонат умед?
Ман, ки калону фарбех,
Роҳи гузар ба ман дех,
Сафед гуфт: Сиёҳ ту,
- Агар надихӣ рох ту.
Мезанам ба шоҳу чанг,
Менамоям калачанг.
Ҳарду мочаро қарданд,
Ману тую мо қарданд.
Манзарае аҷаб шуд,
Қалақубӣ сабаб шуд.
Сафед надода раҳ, зад,
Аз он тараф Сияҳ зад.
Ҳарду ба ҷӯй ҷар шуд,
Ҳолӣ раҳи гузар шуд.

ХАНДАИ ШИРИН

- Ақоҷонам, аз ростӣ,
Хушрӯякам меҳостӣ?
- Бале, додарҷони ман,
Туй дилу чони ман.
Қобилу доно бошӣ,
Бачаи зебо бошӣ.
Ҳар гаҳ агар меҳандӣ,
Ба бобоям монандӣ.
Риши хушрӯ ӯ дорад,
Нур аз рӯяш меборад.
Фута миёнаш бандад,
Ширин-ширин меҳандад.

АСО

- Мӯсафеди Мустафо,
Доим гардад бо асо.
Лекин бобочон, шумо,
Намегардед бо асо.
- Набераи ширинам,
Ҳар ҷо хезам, нишинам.
Асо туй бароям,
Бошад кучо парвоям?

ЧҶҮРА НАЯМ БА ҚАЙЧӢ

- Чӯрагиро, эй Ҳамид,
Кандӣ чаро аз Умед?
Гуфт Ҳамид аз ғурур,
- Ин хел одам чи даркор
Ҳар рӯз агар биёяд,
Айби маро намояд.
Дина бигуфто ба ноз:
«Мӯйи сари ту дароз».
Гуфтам: - Корат ба ман чӣ?!
Чӯра наям ба қайчӣ.

МАСЛИҲАТ

Мӯсафеди беозор,
Дар дасташ як халта бор.
Аз роҳи дур меомад,
Базӯр-базӯр меомад.
- Бобо,-гуфтам, сад таҳсин,
Бори ту хеле вазнин.
Медонӣ, роҳи кора,
Бора бикун пуштора.
Раҳ меравӣ тир барин,
Маслиҳати ман ҳамин.

ЧҶҰРАГӢ

Қодир гуфто: Ҳасан, ту,
Бишнава гапе аз ман ту.
Ту чӯраи деринам,
Қудо нағзат мебинам.
Себе дорӣ дар киса,
Биё, кунем ду ҳисса?!
- Фандам мадеҳ, эй Қодир,
Қӯрагиро ман ҳозир
Бовар кун, аз ту кандам,
Қӯра шудам бо Ҳамдам.

ЧҶУВОРӢ

- Чувориро дидаӣ?
Донаи он чидаӣ?
- Чувориро дидаам,
Донаҳояш чидаам.
Дидӣ сари чуворӣ?
Мӯяки момо ворӣ.
Риш ба тори сараш,
Соя кунад дар бараш.
Ришаки хушрӯю соз,
Аз риши бобо дароз.

ТАРБУЗ

Ба об афтад агар буз,
Медонӣ Фирӯз як рӯз.
Чӣ мешавад баъд аз он?
«Тарбуз»-и кори калон.

ОРЗЎИ ТАНБАЛ

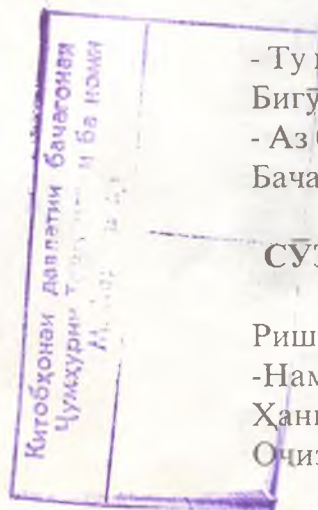
Як ҳафта таҳсил бошад,
Ду ҳафта таътил бошад.
Барои ман, чӯрачон,
Ҳамин таъби дил бошад.
Нахоҳам ҳисоб бошад,
Дар дастам китоб бошад.
Ба ҷойи дарси забон,
Як соатак хоб бошад.
Дарси таърих кашмакаш,
Ҳама танку тӯп, оташ.
Аз дасти тиру туфанг,
Охир мешавӣ гаранг.
Орзӯякам ба таълим,
Ҳоҳиш ҳамин муаллим.
Бе пурсишу бекоҳиш,
Бо лутфу бо навозиш.
Монӣ-монӣ, арзонӣ,
Чору панҷи деҳқонӣ.

ҶАВОБИ ПАНЧ

- Ту ки баҳои панҷӣ,
Бигӯ, аз кӣ меранҷӣ?
- Аз баҳои яку ду,
Бачаи калакаду!

СЌЗАНУ РИШТА

Ришта гуфто ба сўзан:
- Намебудам агар ман.
Ҳангоми дарздўзӣ,
Очиз туй ба дўхтан.

- Ин гап ҳаққат, ришта,
Дар кучо ин навишта.
Вақти дӯхтан бе сӯзан,
Ришта тавонад дӯхтан?!

БОҒИ ҲАМСОЯ

Ману Алӣ якҷоя,
Ба ҳавлии ҳамсоя.
Ҳарду ниҳонӣ рафтем,
Балки меҳмонӣ рафтем.
Боғи пурмева дидем,
Себу шфтолу чидем.
Гиру чину хӯр кардем,
Бағалҳоро пур кардем.
Дар кисаҳо дулона,
Мерафтем акнун хона.
Ки соҳиби боғ омад,
Аз тарафи роғ омад.
Аз ҳайбату табу тоб,
Бедор гаштам аз хоб.

ДУРҶ НАГҶЯМ

Оча, дурҷ нагҷям,
Айби касе нагҷям.
Лола пиёла шикаст,
Дар назди хола шикаст.
Табак афтод аз дастам,
Дина худам шикастам.
Имрӯз шуд ду пора,
Оинаи Ситора.

ДАР НҮГИ ҚАЛАМ

Ўумла навиштам,
Ўумларо хондӣ.
Валекин, Аҳмад,
Нукта намондӣ?!
- Хонда навиштам,
Медонӣ, Аъзам.
Нуктааш ҳоло,
Дар нӯги қалам.

ЧӢ ОВАРДӢ

- Чихо-чихо овардӣ
Имрӯз аз дарс Анварҷон?
- Ду чору панҷ овардам,
Дар рӯзнома, додарҷон.

РАСМ

Чу себи сурх бари рӯ,
«О»-и калон сари ту.
Ду гӯшакат чу вергул,
Бинӣ – минқори булбул.
Ду нуктача чашмонат,
Дуто хатча қошонат.
Даҳонакат вози воз,
Қоматакат ҳам дароз.
Андаке ин су нигар,
Боз кашам мӯйи сар.
Ду абрӯят чину чин,
Худи худакат барин.
Лунчу лабат овезон,
Расми кӣ бошад, Амон?

МАН-МАНӢ

Мегӯӣ ман паҳлавон,
Паҳлавони ҳар майдон.
Кору борат ман-манӣ,
Бо ину он мезанӣ.
Дидам туро ба гӯштин,
Печонда ҳаллук Амин.
Бардошта зад инчунин,
Пушту сарат бар замин.
Сар нафарорӣ ба он,
Боз қапӣ аз миён.
Дасту миёнат зада,
Лунҷу лабонат зада.
Пешаки чашмат кабуд,
Гашта бинӣ чун мурут.
Чун хурӯси кулангӣ,
Ба чангиву ба ҷангӣ.
Ҷӯраи ҷонам Амон,
Худро мағӯ паҳлавон.
Бас кун дигар кори худ!
Мачӯ ту озори худ.

МУШАК

Мушак, ҷӣ кор мекунӣ,
Хона шикор мекунӣ?
Аз мавизу аз муруд,
Себаки қоқу курут.
Мошу биринҷу нахӯд,
Ҳарҷӣ, ки буду набуд.
Магзаку дон мекашӣ,
Резаи нон мекашӣ.

Кораки ту равуо,
Мешикофӣ хар кучо.
Кунчаки бому девор,
Хӯрокат анбор-анбор.
Дуздии ту хап-хапак,
Дошта гирам бо қапак.
Аз думи ту биёрам,
Дасти пишак супорам.

МАГАС

Магас, ки пар мезанӣ,
Пар гирди сар мезанӣ.
Ту чӯраи чиркинӣ,
Дар ҳама ҷо мешинӣ.
Бемориҳо меорӣ,
Озори кас медорӣ.
Бишнава, ба ту мегӯям,
Агар шинӣ, ба рӯям.
Чунон занам, ки донӣ,
Дигар зинда намонӣ.

МЕБУД АГАР СЕ ДОНА

- Шукронаҷон, Шукрона,
Анори дона-дона.
Монда будам, гирифтӣ,
Аз токи рӯйи хона.
- Апаҷонам, анорат,
Мебуд агар се дона.
Дутояшро мемондам,
Баҳри Туву Рухшона.

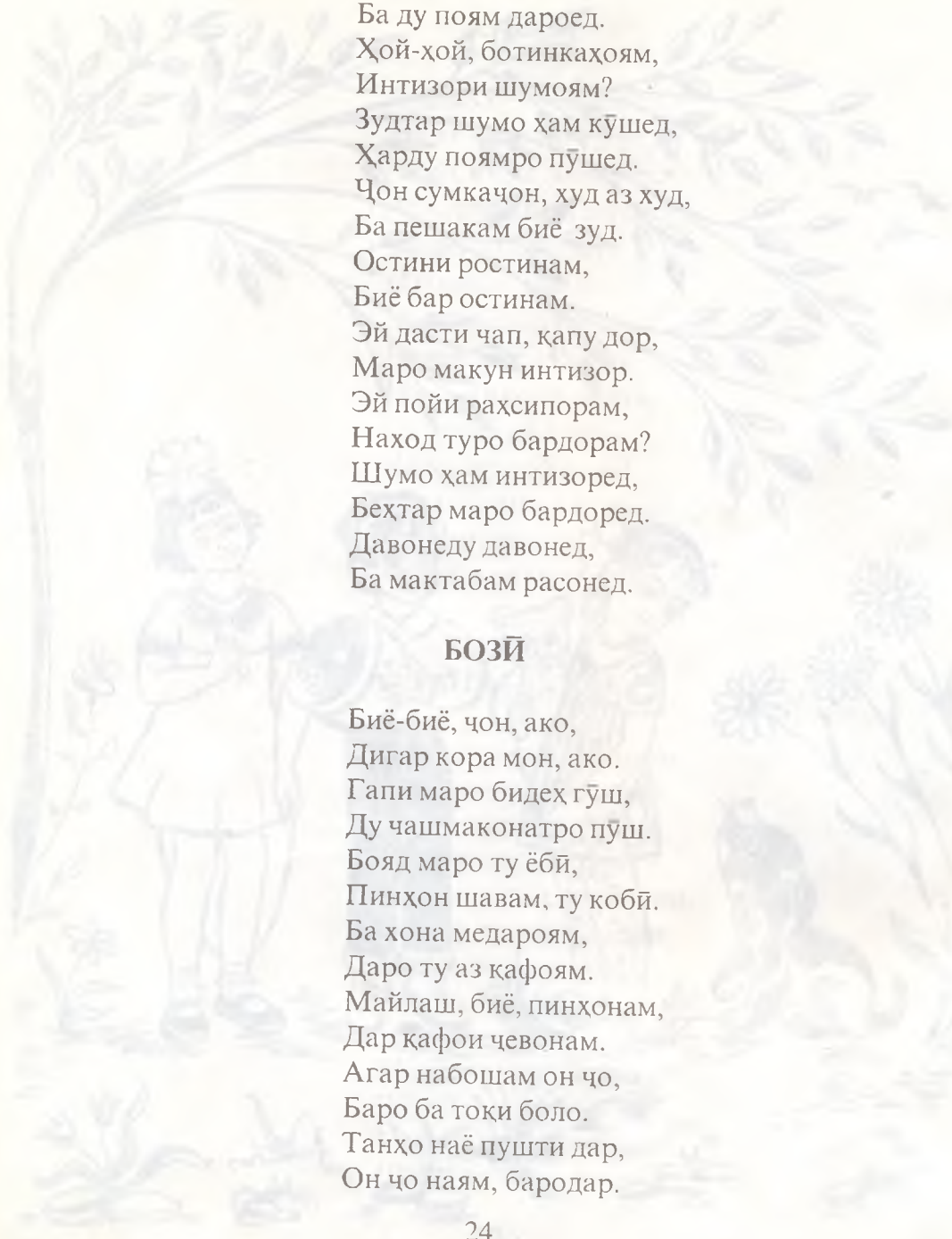
САВОЛ

Худ ба худ ояд савол,
Ин чӣ гапу ин чӣ ҳол?
Чаро, ки ях, ях шудаст?
Аз хунукӣ шах шудаст?
Баҳри чӣ оби дарё,
Намеравад ба боло?
Чаро шамол нонамо?
Чояки хобаш кучо?
Чаро, ки соли рафта,
Намеояд ин ҳафта.
Чаро барорӣ овоз?
Бепар намояд парвоз?
Олам пури савол аст,
Қавоби он маҳол аст.

ХОҲИШИ ТАНБАЛХҶА

Муаллимчон, супориш,
Макун маро ту коҳиш.
Дарси маро дар хона,
Иҷро кунад дугона.
Қалам-қалам ҷон қалам,
Ман аз ту дорам алам.
Маро макун овора,
Худ ёб илоҷи кора.
Ба дафтарам нависон,
Машқ аз китоби забон.
Қӯробҳои гулдорам,
Ман ба шумо гап дорам.
Шумо ба пешам оед,

Ба ду поям дароед.
Хой-хой, ботинкаҳоям,
Интизори шумоям?
Зудтар шумо ҳам кӯшед,
Ҳарду поямро пӯшед.
Чон сумкачон, худ аз худ,
Ба пешакам биё зуд.
Остини ростинам,
Биё бар остинам.
Эй дасти чап, қапу дор,
Маро макун интизор.
Эй пойи рахсипорам,
Наход туро бардорам?
Шумо ҳам интизоред,
Беҳтар маро бардоред.
Давонеду давонед,
Ба мактабам расонед.

БОЗӢ

Биё-биё, чон, ако,
Дигар кора мон, ако.
Гапи маро бидеҳ гӯш,
Ду чашмаконатро пуш.
Бояд маро ту ёбӣ,
Пинҳон шавам, ту кобӣ.
Ба хона медароям,
Даро ту аз қафоям.
Майлаш, биё, пинҳонам,
Дар қафои чевонам.
Агар набошам он ҷо,
Баро ба токи боло.
Танҳо наё пушти дар,
Он ҷо наям, бародар.

ИМТИҲОН

-Уко, нахонӣ китоб,
Надонӣ ҳарфу ҳисоб.
Аз имтиҳон дармонӣ,
Супурда метавонӣ?
- Шумо, ки аълохонед,
Китобамро мехонед.
Аз тани ман, ақочон,
Месупоред имтиҳон.

ТОҶИФУТБОЛ

Бинам, доим ту, Бокӣ,
Футбол занӣ бо тоқӣ.
Тоқият меҳмонрав аст,
Гулҳояш моҳи нав аст.
Акнун рангаш парида,
Кӯҳнаву ҳам дарида.
Риштаҳояш кандагӣ,
Ин кори шармандагӣ.
Футболзанӣ бо туб аст,
Тоқифутбол нохуб аст.
Тоқӣ давлати сар аст,
Нақши дасти модар аст.

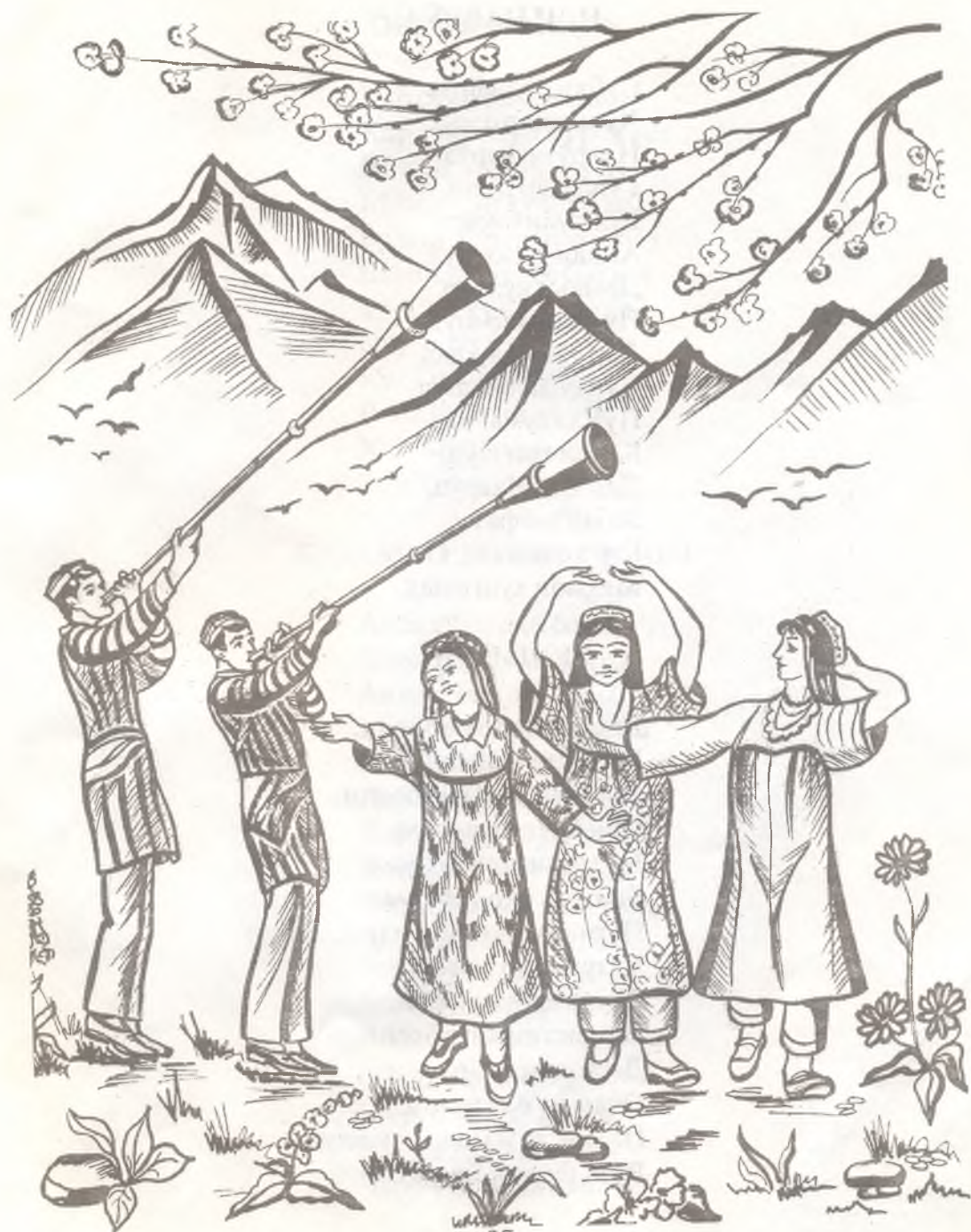
СЕБИ САМАРҚАНДӢ

- Бобо, чаро себи мо,
Себи ҳавлизеби мо,
Пухтаву хуш, болида,
Ба рӯ сурхӣ молида.
Дар шоҳаҳо ҳамеланд,
Хушрӯву хел-хеланд.

Вале себи ҳамсоя,
Така зада бар поя.
Кабуд асту сахту хом,
Метобад аз пушти бом.
- Қони бобо, себи мо,
Себи ҳавлизеби мо.
Себи самарқандӣ аст,
Себаки пайвандӣ аст.
Пешпазак бошад он,
Хӯред, шавад ошатон!

ТАМОШОИ ОСОН

Қӯрачон, Юнус,
Аз чор укёнус.
Осон гузаштам,
Бе киштӣ гаштам.
Шашто китъаро,
Кардам тамошо.
Ҳама китъаҳо,
Хубанду зебо.
Наҳр ҳам бисёр,
Шаҳр бешумор.
Гӯё дар обанд,
Намешитобанд.
Аҷоиб олам,
Дунё беодам.
Машав ту ҳайрон,
Тамошо осон.
Хоҳӣ, биё бин,
Харитааст ин.

ИДИ НАВРҮЗ

Субҳи дилафрӯз
Хушхабар омад.
Наврӯзи фирӯз
Гулбасар омад.
Гул-гули бисёр
Андар фазо шуд.
Домани кӯхсор,
Пур аз наво шуд.
Дар таку дар дав,
Хурду калон шуд,
Пур аз суманак,
Болои хон шуд.
Дар иди Наврӯз,
Зебад зиёфат.
Бар хонаи мо,
Меҳмон хуш омад.

ШОДМОНӢ

Додарамро хобондам,
Боляшро пушондам.
Ба ғусфанд алаф додам,
Оби чӯча кушодам.
Ба ҳавлимон об омад,
Ба киштиҳо тоб омад.
Партовҳоро кашондам,
Ҳезумҳоро кафондам.
Осуда шудам, сонӣ,
Нишастам китобхонӣ.
Додоям аз кор омад,
Очам аз бозор омад.
Падар, ҳам модар хушнуд,
Рӯзи шодии ман буд.

ОБШОРИ ЗИДЕХ

Ҳар сӯ пури овоз аст,
Ҳар ғӯша пур аз роз аст.
Шир-шири оби чӯй аст,
Бӯйи хуши ҳулбӯй аст.
Рудаш дар печутоб аст
Шамолакаш беҳоб аст.
Тармаи кӯҳ фуромад,
Оху чаро баромад.
Куху пушта пур аз гул,
Рама биёмад аз чӯл.
Ҳам обшор сар шуд,
Зидеҳи мо дигар шуд.

ХУДАМРО ХОБ БУРДААСТ

Алла ғӯям дар барат,
Хоби ширинат барад.
Алла-алла, додарам,
Ман ба ҷойи модарам.
Алла, вале якбора
Дар паҳлӯи ғаҳвора.
Хоби худам бурдаст,
Нонама гурба хӯрдаст.
Хеста бином, додарам,
Дар бағали модарам.

ТАСВИР

Обаки софи чӯча,
Мурги чипору кӯча.
Зоғаки шохи дарахт,
Чаро нишаста карахт?

Дар рӯи боме пишак,
Дар назди пишак мушак.
Мушак ҳам наметарсад,
Мӯякаш намеларзад.
Дар пуштаи дилписанд,
Рамаи гову гӯсфанд.
Тарафе намераванд,
Алафе намехӯранд.
Ҳама хобу ором аст,
Дар тасвири рассом аст.

МАСХАРАБОЗ

Шағол барин уллосаш,
Бузак барин маъосаш.
Аз нав ранги барра шуд,
Гурги дандонарра шуд.
Хирсак шуд – рӯбоҳак шуд,
Гурбаи сиёҳак шуд.
Худро яке харгӯш кард,
Табъи ҳамаро хуш кард.
Парда гирифт аз рӯяш,
Нигаҳ кардам ба сӯяш.
Додари худам Ғозӣ,
Кораш масхарабозӣ.

ПУФАК

Пуфаки ман парвозӣ,
Дорад бо шамол бозӣ.
Бе болу пар мепарад,
Шамол ўро мебарад.
Ҳо, шамоли бозигар,
Пуфаки манро бубар.

Бубар онро ба осмон,
Бозӣ куну баргардон.

БА КАСБИ ХУД МЕНОЗЕМ

Додои ман ронанда,
Худи худам хонанда.
Кранчии хуб аком,
Эскаваторчӣ тағом.
ГЭС-и Роғун месозем,
Ба касби худ менозем.

ШАМОЛАК

Хур-хури хур омадӣ,
Аз раҳи дур омадӣ.
Бепову даст омадӣ,
Бо зӯру шаст омадӣ.
Аҷаб фарроши хубӣ,
Ҳавлиҳоро мерӯбӣ.

ОЛУ

Олуи зардаки боғ,
Ранги асал пурчило.
Дар тамузи тобистон,
Мепазад олуи мо.
Олу, ки пухт ҳил-ҳил,
Ба чидан сар мекунам.
Даҳони одамонро,
Шаҳду шакар мекунам.

УСТОЗАНБЎР

Хоначаи дакаданг,
Девораш белою санг.
Бе хишту чўбу тахта,
Мулоим мисли пахта.
Бесутуну бедолон,
Ҳарчо бинӣ, овезон.
Чун хўшаяки ангур,
Меъмораш – устозанбўр.

ҲАВЛИИ МО

Кут-кути мурғи чипор,
Хониши гунчишку сор.
Савти хуши бедона,
Ояд аз паси хона.
Дар нўги шохи шахтут,
Хонад тарона худхуд.
Қақраи кабк аз қафас
Форам расад ҳар нафас.
Деҳаи мо ҳар маҳал,
Пур бувад аз ин магал.

МУКОФОТ

Гурбаяки хушрӯям,
Як гап ба ту мегӯям.
Ту хобу ман беҳобам,
Гӯшворама мекобам.
Гӯшвораам нукрагин,
Гирдаку танга барин.
Гурбаякам ҳап нашин,
Рав, таи сандуқа бин.

Дидани зери чевон,
Мошон бароят осон.
Ёбӣ медиҳам нишон,
Мушхонаро, гурбаҷон.

СУХАН

Сухан аз дил бурун ояд,
Макӯш ҳаргиз фузун ояд.
Сухан талху гаҳе ширин,
Сухан захр асту анғубин.
Сухан кӯтаҳ агар бошад,
Сухан шахду шакар бошад.
Сухан меҳру вафо гардад,
Сухан нури сафо гардад.
Сухан турфа навозиш аст,
Сухан неш асту коҳиш аст.
Сухан имону вичдонам,
Сухан лафзи ниёғонам.

ОБИ ЗУЛОЛИ ҚЎБОР

Шахро парма мекунад, оби зулоли чӯбор
Бӯйи тарма мекунад, оби зулоли чӯбор.
Бӯйи торон мекунад, оби зулоли чӯбор.
Бӯйи райҳон мекунад, оби зулоли чӯбор.
Бӯйи сунбул мекунад, оби зулоли чӯбор,
Бӯйи сад гул мекунад, оби зулоли чӯбор
Рӯзу шаб дар шитоб аст, оби зулоли
чӯбор,
Чун модари беҳоб аст, оби зулоли чӯбор.

ҲУСНИ ДАРА

✓ Дара ҳусни шаршара,
Шаршара ҳусни дара,
Рузе, ки офтоб аст,
Шаршара нукратоб аст.
Монанди мӯйи момом.
Монанди риши бобом.

ОБИ РАВОН

Оби равон,
Давон-даvon
Ханда ба лаб,
Рақскунон.
Биё, биё,
Аз пайи ман.
Қафо намон
Оби равон.
Боғ барам,
Чӯйи ба чӯ,
Реза кунам
Мӯйи ба мӯ.
Себ хӯрад,
Нок хӯрад.
Бихӣ хӯрад,
Ток хӯрад.
Тути хами хона хӯрад,
Анори бедона хӯрад.
Сер хӯрад, бор диҳад,
Меваи бисёр диҳад.
Мо хӯрем, калон шавем,
Дар деҳа боғбон шавем.

НЕЪМАТИ ЧОР ФАСЛ

- Чӣ медиҳӣ зимистон,
Ба деҳаи кӯхистон?
Барфаки резон диҳам,
Зеби кӯхистон диҳам.
- Чӣ медиҳӣ, баҳорон,
Ба деҳаи кӯхистон?
- Ман резаборон диҳам,
Чукрию торон диҳам.
Замини сабзу гулпӯш,
Чашмаю руди пурчӯш.
Ҳам офтоби хандон
Чӣ мефорад ба ту, чон?
- Тобистон, эй Тобистон,
Чӣ медиҳӣ ба моён?
- Ман ноку олу диҳам,
Себу шафтолу диҳам?
Меваи бисёр диҳам,
Ғалла ба анбор диҳам?
Сайру саёҳат диҳам,
Дунёи роҳат диҳам.
- Тирамоҳи зарнигор,
Чӣ медиҳӣ ту бисёр?
- Ҳосил ҳама ғун шавад?
Маҳсулаш афзун шавад.
Неъматӣ се фасли сол,
Чамъ кунам бемалол?
Ман хони алвон диҳам
Баҳри шумоён диҳам?

ПИЛТАИ ГАЗ

- Ба дегча гӯям,
Биншин ба рӯям.
Равған, ки ояд,
Ба дег дарояд.
Гӯшту пиёз ҳам,
Сабзии соз ҳам.
Биринчу нахӯд,
Як чо шавад зуд...
Шунав чизу чаз,
Шавад пазопаз.
Марҳамат, меҳмон
Оши палавчон.

МОШИНИ КҶҲСОР

Харак, харак, харак, чон
Чонвари кӯҳбарак, чон.
Ба пуштакат зин занам,
Оҳиста қамчин занам.
Зина-зина барой,
Чун мошина барой.
Лаб-лаби чар барой,
Шому саҳар барой.
Бар тану қуллаи кӯҳ,
Кӯҳ, ки дорад шукӯҳ...
Боз аз он фурой,
Бо дилу чон фурой.
Боз ба хона оӣ,
Беминнат дастёрӣ.
Харак, харак, харак, чон,
Чонвари кӯҳбарак, чон.
Ҳамеша зери борӣ,
Мошини кӯҳсорӣ.

РОҲИ ЗИДЕХ

Аз роҳи дашт
Кас, ки гузашт:
Ин сӯ камар,
Он сӯ камар.
Роҳи чараш,
Андар бараш.
Касро барад,
Тори сараш.
Дорӣ агар,
Азми сафар
Хушат ба сар,
Гиру гузар.
Охиста по,
Монӣ ба роҳ.
Ин роҳи деҳ,
Роҳи Зидех.
Раҳ биспарӣ,
Худро барӣ.
Домони кӯх,
Бас бошукӯх.
Айрон хӯрӣ,
Чандон хӯрӣ.
Бо ҳамраҳи
Чӯпон хӯрӣ
Ин ҷо ки деҳ,
Поят бинех.
Меҳмонӣ о,
Деҳи Зидех.
Вақти гул аст,
Ларзон пул аст,
Созу наво,
Дар булбул аст.

Хушрангубор,
Авчу барор,
Фасли баҳор.

МОДАР

Зи тифлӣ, то равуоям,
Ки худ гардам ба ду поям.
Ба ҳар хезу нишасти ман,
Ту бигрифтӣ зи дасти ман.
Тӯӣ, ақлу тавон додӣ,
Гуворотар забон додӣ.
Чу чон бигрифтаи дар бар,
Маро модар, маро модар.
Дилу чони манӣ, модар,
Нигаҳбони манӣ, модар.
Мадори ҷисму чон, модар,
Баҳори гулфишон, модар.
Ҳама бахту уедам ту,
Ҳамин роҳи сафедам ту.
Чу боақлу расо бошам,
Ба пирият асо бошам.

ЧАШМА

Чашма кучо меравӣ?
Бар-бари роҳ меравӣ?
Аз пеши по меравӣ?
Зидеҳи мо меравӣ?
Чашмаи софи зулол,
Обаки софат ҳалол.
Нӯш кунад бемалол,
Кабкаку мурғи ҳилол.

РУДИ ЗИДЕХ

Ай руди кӯхӣ,
Бас бошукӯхӣ.
Чу кабкӣ мастӣ.
Бар даву шастӣ.
Дар печутобӣ,
Чу нукратобӣ,
Бедорхобӣ...
Дар лаб тарона,
Рӯзу шабона.
Чӣ шӯху шанге,
Аз даратанге.
Равон ба водӣ,
Баҳри ободӣ.
Софу ширинӣ,
Меҳри заминӣ.
Ҳофизи деҳӣ,
Руди Зидеҳӣ.

ҚАДРИ НОН

Қисса кунам сар ба сар,
Гӯш бидеҳ, эй писар.
Қиссаи даври кӯҳан,
Рӯзи шуми марду зан.
Соле, ки гандум набуд,
Ноне ба мардум набуд.
Дар лабе на ханда буд,
Ҳуш пароканда буд.
Аз баҳри як пора нон,
Овораи ҳар макон.
Аз деҳи мо се нафар,
Се писари бепадар.

Почову Холу Носир,
Лаб лаби рӯду адир.
Ба тори ағба рафтанд,
Дар ағба то наафтанд.
Асо ба даст буданд,
Бо зарбу шаст буданд.
Дар ағба гоҳе борон,
Мезад ба рӯйи ёрон.
Барфи баланд гоҳе,
Пӯшида рӯйи роҳе.
Мушкилгузар ҳамекард,
Пуробу тар ҳамекард.
Тундар аз ин сӯ ба фарк
Мезад, аз он тараф барк.
Оламро меларзонид,
Одамро метарсонид.
Аз ағба бо як азоб,
Бигзашта пушти Анзоб.
Дар дехе дам гирифтанд,
Дам бешу кам гирифтанд.
Халтаҳоро кушоданд,
Рӯ ба курут ниҳоданд.
Хӯрда курут се писар,
Гаштанд рӯзи дигар.
Сӯйи Фалғар рахсипор,
Тан лоғару бемадор.
Чу по ин ҷо ниҳоданд,
Чехрахоро кушоданд.
Гӯё болу пар заданд,
Ҳалқаи як дар заданд.
Марде дараширо во кард,
Меҳмон ба дида ҷо кард.
Баъди салому алек,
Гуфт, ки: Номи ман Бек!

Пири батадбир будаст,
Шахси беназир будаст.
Ба нони чав меҳмон кард,
Сонӣ загоранон кард.
Писарҳои хушбурут.
Аз халта дода курут.
Он чо шабе бихуфтанд,
Матлаби худро гуфтанд.
Гуфто хандон мӯсафед,
- Ба дида хуш омадед.
Фалғар аҷаб чое ҳаст,
Маҳалли зебое ҳаст.
Ҳарчо, ки боготаш аст,
Чормағзи коғоташ аст.
Ноку себу олуяш,
Ғулингу шафтолуяш.
Хеле фаровон бошад,
Лекин кучо нон бошад?!

Мардум ҳама бечора.
Аз наси нон овора.
Аз орду гандумдона.
Наёбад кас нишона.
Писарҳои хушбурут.
Гиред, ин се саноч тут.
Гиред, аз мо себу нок,
Донаку зардолукок.
Гуфтанд: Онҳо мо розӣ,
Иваз ба ҳарчӣ созӣ.
Дар сурату сират нек.
Чони одам Бобобек.
Нерӯи чону танаш
Гулнора-кампир занаш.
Кампиру чоли асил,
Ҳарду чу як чону дил.

Кулчаи арзан доданд,
Тути Урметан доданд.
Зардолую себи коқ,
Як кафй талқони нок.
- Хуш омадед! – гуфтанд,
- Роҳи сафед! – гуфтанд.
Се писари дар сафар,
Хеста, рӯзи дигар
Пой ниходанд боз.
Бо роҳи дуру дароз.
Боз ба роҳи Анзоб,
Роҳи хатарнок, азоб.
Бо ҳама ранҷу ано,
Охир расиданд онҳо.
Бар пошнои Анзоб,
Бар лаби наҳри пуроб.
Ба дамгирӣ нишастанд,
Нони ҷавӣ шикастанд.
Пораи нон дар даҳон,
Бурданд, ки ногаҳон.
Бар сарашон абр омад,
Абри пурситабр омад,
Раъд, ки ғурранда шуд,
Тармаи кӯҳ канда шуд.
Тарма, на тармаи хурд,
Рӯфту онхоро бурд.
- Ҷони худой! – гуфтанд.
- Марғу чудой! – гуфтанд.
Аз байни онҳо Поччо,
Омада бар хуш, аз ҷо
Хеста ҷустуҷӯ мекард,
Нигаҳ ба ҳар сӯ мекард.
Носирро аввал, ки ёфт,
Холи бечораро кофт.

Не Хол буд дар миён,
Не хол буд дар миён.
Хаставу шалпар шуданд,
Аз сару по тар шуданд.
Асо гирифта кофтанд,
Тармаҳоро шикофтанд.
Аз қабати барфи сард,
Бо оху нолаву дард.
Тани ӯро кашиданд,
Хомӯшу мурда диданд.
Рӯзи дигар бар Зидех,
Вақти сахар бар Зидех.
Мардум аз ин дар омад,
Мардум аз он дар омад.
Хона даробаро шуд,
Деҳа мотамсаро шуд,
Хохари зор нолид,
Хешу табор нолид.
Модари ӯ синачок,
Фуру фитода бар хок.
Баъди ду рӯзи писар,
Бигзашт хуничигар.
Накли бобо шуд тамом,
Ин қисса ёфт анҷом.
Баробари дилу ҷон.
Писар, бидон кадри нон.

МУНДАРИЧА

Меҳмон.....	4
Тӯҳфа.....	4
Биби ман кулол аст.....	4
Чун бачаи палангам.....	5
Абри баҳор.....	5
Иzzати бобо.....	6
Норӣ, норӣ.....	6
Раҳгардон.....	7
Нусхаи додом.....	7
Усто.....	8
Хоб.....	8
Фатири очам.....	9
Орзу.....	9
Гӯгирдчӯб.....	9
Эҳтиром.....	10
Кони ханда.....	10
Масхара.....	11
Мавизу магзи ман.....	11
Аз имтиҳон афтодам.....	12
Ту калонӣ, ё ки ман.....	12
Ду бузак (Мазмун аз афсонаи халқӣ).....	12
Хандаи ширин.....	14
Асо.....	15
Чӯра наям ба қайчӣ.....	15
Маслиҳат.....	15
Чӯрагӣ.....	16
Чуворӣ.....	16
Тарбуз.....	16
Орзуи танбал.....	17

Чавоби панҷ.....	17
Сӯзану ришта.....	17
Боғи ҳамсоя.....	18
Дурӯғ нағӯям.....	18
Дар нӯги қалам.....	19
Чӣ овардӣ.....	19
Расм.....	19
Ман-манӣ.....	20
Мушак.....	20
Мағас.....	21
Мебуд агар се дона.....	21
Савол.....	22
Хоҳиши танбалхӯча.....	22
Бозӣ.....	24
Имтиҳон.....	25
Токифутбол.....	25
Себи самарқандӣ.....	25
Тамонҳои осон.....	26
Иди Наврӯз.....	28
Шодмонӣ.....	28
Обшори Зидех.....	29
Худамро хоб бурдааст.....	29
Тасвир.....	29
Масхарабоз.....	30
Пуфак.....	30
Ба касби худ менозем.....	31
Шамолак.....	31
Олу.....	31
Устозанбӯр.....	32
Ҳавлии мо.....	32
Мукофот.....	32
Сухан.....	33
Оби зулоли ҷӯбор.....	33

Хусни дара.....	34
Оби равон.....	34
Неъматӣ чор фасл.....	35
Пилтаи газ.....	36
Мошини кӯҳсор.....	36
Роҳи Зидех.....	37
Модар.....	38
Чашма.....	38
Руди Зидех.....	39
Қадри нон.....	39

Шарифи Муҳаммадёр
Обшори Зидех
(шеърҳо барои кӯдакон)

Муҳаррири ороиш А.Муҳаммадиев
Муҳаррири саҳифабандӣ М.Саидова
Мусахҳех Ш.Сангинмуродов

Ба матбаа 24.06.2004 супорида шуд. Чопаш 24.07.2004 ба
имзо расид. Коғазӣ офсетӣ. Ҳуруфи адабӣ. Андозаи 70 x 90 $\frac{1}{16}$
Ҷузъи ҷопии шартӣ 3. Ҷузъи рангаи шартӣ 2,05. Ҷузъи нашриву
• ҳисобӣ 2,9. Адади нашр 1000 нусха. Супориши 13.

Нашриёти «Адиб»-и Вазорати фарҳанги Ҷумҳурии Тоҷикистон,
734025, Душанбе, хиёбони Рӯдакӣ, 37.

1-50.

